

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 10-04-2017
Enhed: MEDINT
Sagsbeh.: SUMMSB
Sagsnr.: 1702323
Dok. nr.: 334994

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 17. marts 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 673 (alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Flemming Møller Mortensen (S).

Spørgsmål nr. 673:

"Ministeren bedes oplyse, om man fra dansk side på noget tidspunkt har undersøgt, om det svenske firma Astra (AZ) havde overtrådt lovgivningen og kunne retsforfølges, eller om man alene har konstateret, at virksomheden har udbetalt økonomisk støtte til thalidomid-skadede? Der henvises til var på SUU alm. del – spm. 454."

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Lægemiddelstyrelsen, hvortil jeg kan henholde mig:

"Lægemiddelstyrelsen har ikke kendskab til undersøgelser af, om Astra overtrådte lovgivningen i forbindelse med salg af thalidomid (Neosedyn) i Danmark i 1959-1961. I et såkaldt "følgeblad" fra Sundhedsstyrelsen til Ugeskrift for Læger nr. 6, 1963, fremgår det dog:

"Thalidomid-tragedien viser, at behandling med et lægemiddel, som af ansvarlige myndigheder og kyndige læger blev anset for at være vidtgående ugiftigt, kan medføre uforudsete beskadigelser, hvis alvor ikke står i noget rimeligt forhold til stoffets terapeutiske værdi.

Da thalidomid blev indført i terapien, forelå en dokumentation, der på overbevisende måde placerede stoffet som et virksomt hypnoticum og sedativum med en meget stor terapeutisk virkningsbredde og (bestemt med de konventionelle metoder) en næsten påfaldende ringe toxicitet. At stoffet skulle kunne beskadige det ufødte barn, havde man ingen som helst grund til at formode."

I det daværende Vesttyskland blev der i 1968 – efter mere end 6 års efterforskning – indledt en straffesag ved "Großen Strafkammer des Landesgerichts Aachen" mod 9 ledende medarbejdere i lægemiddelvirksomheden Grünenthal, der havde udviklet og solgt thalidomid. Anklagen byggede i korte træk på, at virksomheden havde solgt et lægemiddel med uacceptable bivirkninger uden tilstrækkelige forudgående undersøgelser, og at virksomheden ikke havde reageret tilstrækkeligt hurtigt, da den blev gjort bekendt med bivirkningerne.

2½ år senere blev sagen stoppet, uden at der var blevet afsagt dom. På det tidspunkt havde Grünenthal indvilget i at betale et stort beløb til en fond, som skulle hjælpe ofrene for tragedien. Samtidig havde den opfattelse vundet frem, at det var vigtigere, at de grundlæggende rammer for udvikling og salg af lægemidler blev ændret, således at lignende tragedier fremadrettet kunne undgås, end at nogle enkeltpersoner

blev straffet. Der var muligvis også opstået tvivl om, hvorvidt der ville kunne fastslås et strafferetligt ansvar.”

Med venlig hilsen

Karen Ellemann / Mie Saabye